

Universitätsbibliothek Wuppertal

**PLVTARCHI||CHAERONENSIS,|| SVMMI PHILOSOPHI|| &
Historici,|| VITAE PARALLELAE,|| seu Comparatæ,||**

Cui subiecti sunt Indices tres ... ad commodum lectoris summa diligentia
confecti

Plutarchus

Francoforti ad Mœnum, 1592

Interpretis annotationes in Antonium

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-360](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-360)

ipſius culpa, ſed diſſimili modo. Demetrius enim à Macedonibus deſertus eſt, Antonius pro ſe pugnantes deſeruit. vt culpandus ille ſit, qui ſuos ſibi milites ita infeſtos fecerit: hic, quòd ſuos ita ipſi fidos & beneuolos deſtituerit. Mortem laudare neutrius poſſum. Magis tamen *Mors.* reprehendendus Demetrius, qui captiuus fieri ſuſtinuerit, inque cuſtodia habitus triennium lucrari, quòd vino & gulæ, belluæ inſtar, mancipatus exigeret. Antonius trepidè quidem, & miſerabiliter, & indecorè, attamen
 10 prius, quàm corpore ipſius hoſtis potiretur, ſeſe vitæ ſubduxit.

INTERPRETIS ANNOTATIONES,
 in Antonium.

15 I Antonius cognomento Creticus.]

IN Græco eſt Criticus (vt Aretinus reliquit : & Amiotus explicauit iudiciariū) κριτικός: ſed mendoſè pro κρητικός. Critici cognomen ego tribui huic poſſe non puto: Creticum
 20 vocari à bello contra Cretenſes geſto arbitror, argumento eorum quæ apud Florum 3.7. in Epitoma Liuiana XC VII. & alibi leguntur.

2 Nempe ſexagies ſeſtertiūm.] πεντήκοντα καὶ διακοσίων ταλάντων. CCL. talentorum. Cicero Philippica ſe-
 25 cunda hanc rem ita deſcribit: Recordare tempus illud, cum pater Curio mœſtus iacebat in lecto, filius ſe ad pedes meos preſternens lacrymans te mihi commendabat: orabat, vt te contra ſuum patrem, ſi H S ſexagies peteret, defenderem. tātum enim pro te interceſſiſſe dicebat. &c. Ciceroniſ ver-
 30 bis in ſumma hac exprimēda latinè malui vt, quàm talenta ponere. Idem verò eſſe CCL talēta & ſexagies ſeſtertiūm, oſtendimus in vita Cic.

3 Cum eius triremes multis paruis ſcaphis ar-
 cuiſſet.] πολλὰ τῶν λ. α. η. τ. τ. ἀπὲς πειρήσας. ἢ πει-
 ράσας. Interpres ὁ παλλαγὴν fecit, non enim Antoni tri-
 remes

remes fuerūt. sed Libonis. Totum strategema describit ipse Caesar venuste, lib. 3. belli Civilis.

4 Profundos sinus.] ἀρχιλαθὲς φάραγας. Præceptus & scopulosum littus, interpres. φάραγξ inter alia hiatus seu fissuram terra significat, quæ aquam incidentem absorbeat. Varinus. Voce ἀρχιλαθὲς (rectius enim legitur hoc modo, quàm ἀρχελαθὲς) etiam Homerus vsus est V. lyb. v.

φάραγξ.
ἀρχιλα-
θὲς.

ἀρχιλαθὲς ὃ δάλασσα, καὶ ὅπως ἐστὶ πόντος
σημειοῦται ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητά.

Quod exponit Eustathius, littus ubi altum sit mare.

5 Magistrum equitum Romam mittit * est autem, &c.] De hoc loco quod statuum, non habeo. ἀντίον δὴμαρχον ἐλάμενος εἰς πόλιν ἐπεμύεν, Antonium tribunum plebis, &c. Et verò quæ de tribunicia potestate sequuntur, vera per se sunt, & historia Romana non rudibus cognita. Sed adduci, ut credam Plutarchum hoc loco ab omnibus aliis autoribus dissensisse, vix potero. Nihil est enim notius, quàm Casare iterum dictatore, Antonium magistrum equitum (ἱππομαρχον, non δὴμαρχον) ei adiunctum fuisse. Id ostendit copiose Dio, & aperte in huius historiae luculenta narratione, lib. 42. contentionem etiam eius cum Dolabella persequens stylo. Idem in Philippica secunda Ciceronis est. Deniq; cur Antonium eo tempore Romam trib. pleb. mitteret, ne causam quidem fuisse existimo: nihil enim istis artibus & tumultibus tribuniciis Casari ad id quod volebat opus erat, sed iis quæ erant in Antonio maxima insolentia, & quæ constituenda stabiliendaq; tyrannidi conducere, iniusta & legibus contraria dominatione. qualem tum fuisse Antonij magistri equitum, ex Dione apparet. Quid ergo (inquires) Plutarchus hæc de trib. plebis potestate hoc loco commemorat, si ἱππομαρχον, ut tu vis, non δὴμαρχον, est legendum? Dicam. Suspicio intercidisse aliquot versus post hæc

10

15

20

25

30

hec verba, αἱ πόλεις ἐπεμύσαν. Illis autem versibus descri-
ptam fuisse ἀναρχίαν ipsam & confusionem quæ tum Ro-
mæ fuit, cum Cæsare iterum populi, & Antonio equitū ma-
gistro creato, neq; consulesset, neq; prætor: vti perspicue est
5 à Dione nostro explicatum. His deinde malis accessisse tri-
bunicias illas contentiones & turbas, quæ veluti vnguis ef-
fent in vlcere. Causam autem redditam obiter à Plutarcho,
cur tribunis licuerit quicquam moliri dictatore creato, &
magistro equitum presente: reliquis magistratibus abolitis.
10 Cætera interpretari, & de tribb. pl. potestate commentari,
non est huius opera. Hanc autem medicinam puto adhiberi
huic Plutarchiano loco posse, atq; haud scio an nullâ aliam.
Quod si quis integrum locum esse putat, ipse viderit: modo
ne in eum finem contendat, vt optimum & minimè impe-
15 ritum autorem calumniandi occasionem capter. Sane in vi-
ta Ciceronis quoq; χιλιαρχοι legitur, pro δῆμαρχοι. quam
cauillandi ansam arripuit Corradus.

6 Ille quidem Antonio.] ὁ δὲ ad Sergium mimum re-
fert. Cicero ad mimam in secunda Philippica. Interpres
20 non aduertit.

7 D. Brutus Albinus.] In Græco sunt duo insignia men-
da, λαβίβος pro ἀλβίβος, & ἀδελφὸς pro ἀδελφεὸς. De
quibus apud Dionem monuimus. Albinus rectè in Cæsare
legitur.

25 8 Cæsar autem magistratu eos deiecit.] καὶ σαρῶ
τῆς ἀρχῆς ἀπέσπασαν. insigne mendum, & historie contra-
rium: quod & Aretinus senserat. Legendum est. καὶ σαρῶ
τῆς ἀρχῆς ἀπέσπασεν, nempe illos tribb. plebis. Historia est
apud nostrum in Cæsare, apud Dionem lib. 44. apud Sue-
30 tonium, & alios.

9 Munatius Plancus.] Is est L. Munatius Plancus,
ad quem extant libro decimo Familiarium multæ Ci-
ceronis epistolæ: etsi in plerisque libris vitiose Cn. pro L.
legitur,

legitur. ut hic $\phi\lambda\acute{\alpha}\kappa\kappa$ pro $\pi\lambda\acute{\alpha}\gamma\kappa$. quod & alibi annotatum est.

10 Corylonem.] Is est, quem L. Varium Corylam Ciceroni in Philippicis quinta & octava dictumprehendimus. Apparet à potando cognomentum esse effectum. est enim coryla genus mensuræ.

11 Amici in somnio.] Actorij scilicet medici. Dio lib. 47. & Valerius lib. 1. cap. 7. & alij.

12 Illum ad sepulcrum fratris.] Hortensium scilicet. Interpres hoc non ita omisit. quam peruertit. In Græco mendū est, sed nō difficile animaduersu, ἐπισφάξω pro ἐπισφάξω. Cur autem Hortensius in culpa cadis C. Antonij fuerit, ex Plutarchi Bruto & Dione patet. De morte eius Hortensii est apud Velleium, & in Epitoma Liviā CXXIII.

13 Et putida.] $\sigma\alpha\pi\rho\delta$. Aretinus, dissecta: quasi $\sigma\alpha\pi\rho\delta\upsilon$ legisset, quod & Amiotus habet.

14 Pestes istas Italicas.] τὰς ἀπὸ τῆς ἰταλίας κῆρας. Sic vocat mimos, tibicines, prestigiatores, & alios eius farina homines, quib. impense delectatū, deditumq; iam olim fuisse Antonium nemo nescit. κῆρας autem sicut & ὄλεθρον, & similia Græci dicunt, ut Latini pestem, scelus, pro pestilentib. & scelerosis hominibus: estq; perusitata dictio. Aretinus cum id non recordaretur, insultatum calamitatibus Italicis nullo autore, & magno errore dixit. Sophoclis locus est initio Oedipi regis.

15 Apud Homerum.] Alludit ad locum qui est de Circe, Vlyssæ lib. 12. redeunti ab inferis Vlysi occurrente:

—ἀλλὰ μὲν ὦκα ἦλθ' ἐντωαμένη. Quod exponit Eustath. ἐπαγωγώτερον ὁπλίσασα, εἰ πῶς ἀρέσκει τῷ ὁδῶν. aut similem aliquem, qui nunc non occurrit.

16 Cydno amne.] In Græco κῶνον est. pro κῶδρον, male quanquam illud Amiotus retinuerit.

17 Et in Mesopotamia.] Ex his quæ deinceps sequuntur,

tur, confecta est posterior pars Parthici libri, qui in amissi (ita enim opinor) locum Appiano Alexandrino est subsarcinatus, cuius prior pars est ex nostri auctoris Crasso decerpta. Quæ ad Antonium præcipue, non ad rem Parthicam pertinent, omissa sunt in isto centone: cætera ad verbum propè descripta.

18 In numerum affeclarum Antonii.] ἐν τοῖς δεκά-
πενσι τὸν. Aretinus peruertit totum locum, satis alioquin
et elegantem et apertum: transtulitq; ad alias alia perso-
nas. Locus Platonis qui paulo post citatur, est in Gorgia.

19 Ipse enim Attiæ filius fuit.] ἄλλας legendum, non
ταῖας, satis ex iis quæ apud Dionem diximus apparet. Sicq;
in Ciceronis vita legitur. Suetonius in Cæsare Iulio cap. 27.
Attiæ Octaviam natam videtur dicere. Ad retinendam (in-
quit) Pompeij necessitudinem ac voluntatem, Octaviam
sororis suæ neptem, quæ C. Marcello nupta erat, conditione
ei detulit.

20 Regis Orodis.] ὁρὸς. Quod secutus est, sed impru-
denter, Aretinus: et Amiotus etiam in Crasso ὁρὸς legi-
tur: falsum et hoc, ὁρὸς enim, Orodes rex Parthorum fuit
dictus, quod notissimum est.

21 A Clepsydræ aqua.] Fons est in arce Attica, Clepsy-
dra nomine: sic dictus, quod clepsydra in morem modò amit-
tat aquam, modo recipiat. Impletur enim flantibus Etesijs,
vacuus aqua est iis cessantibus, exemplo Nili. Hac et plura
Schol. Aristoph. ὅππ. 71.

22 Antonio & Cæsare.] In Græco deest copula καὶ: quæ
tamen et interpres et Appiani codices habet, et sensus re-
quirit. Interpres porro ex Sosio Cassium finxit, haud levi
historia detrimento. Res gestæ C. Sosij et Canidij sunt apud
Dionem lib. 49. Amiotus Socium dixit.

23 Quæ olim Bambyce.] βαμβύκεον est in textu, et sic
interpretes legerunt. Sed rectius apud Appianum habe-
tur

tur βαμβύλω, quod secutus sum: cū & Strabo lib. 16. & Plin. quinto & vigesimotertio idem dicant, quod hic legitur. Vrbes sunt Syriacae.

24 Missis nunciis fidem dedit.] δεξιὰν καὶ ἀριστεράν. Non male vertit Aretinus. Est enim, missis nunciis si-
 δεξιὰν καὶ ἀριστεράν. dem amicitiae & gratiae dare. Sic in vita Alexandri Darius moriens Polystrato, ἀλεξάνδρῳ ταύτῳ τῷ δεξιὰν δίδωμι διὰ σὺ. & Appianus libro 2. ἐμφυλ. δεξιὰν ἔφερε παρὰ τῷ βασιλέως τῷ Πομπηίῳ. Tale est etiam λαμβάνειν δεξιὰν, venia donari, apud nostrum in Casare, de L. Domitio: ἀπὸ τῷ πρὸς καίσαρα, καὶ λαβὼν δεξιὰν, αὐτῷ διεξέπεσε πρὸς Πομπηίον. Annotavi autem propter correctorem istum, qui perinde ac si errasset hic Aretinus, Graeca verba in margine alleuerat, neg, tamen explicarat.

25 Atropatenam.] Male in Græco σατροπατιῶνς, a-15 pud interpretem Antropatene legitur: rectè apud Appianum ἀτροπατιῶνς. Sic & Stephanus, & Plin. 6.13 Straboni est ἀτροπατίον. μνῆα lib. 11. quod & ipsum Stephanus habet.

26 Duce Statiano.] Sic est apud Dionem libro quadra-20 gesimonono, & in Augustano manuscripto Appiani codice σαπατῶν, legitur, pro σαπατῶ. Phraata autem, φράατα ex Appiano reposui. pro Phraortis: φραόρτε. Et sic etiā infra apud Plutarchum est: ὁδὸν ἀπὸ φραόρων ἡμέρας καὶ. imposuit enim libri mendum interpretibus. Apud Dionem le-25 gitur φράατα, Praaspa.

27 Aequalibus intervallis.] Hic locus rectius in Appiani libro legitur, ἐστὶ γὰρ, scribendum hic non παρὰ ξιῶντες (quod imposuit Aretino) sed παρὰ ξιῶντας. ἴσοι: pila sunt, non venabula, quibus tum neg, Romani in pugna, neg, Par-30 tibi utebantur. Virgula inter ξανῶνς & ὁπὶ σπέλαγρες temerè posita, nebulas loco offudit.

28 O decem millia.] Historia hac horum decies mille
 Græco-

Græcorum, est apud Xenophontem in libris de expeditione Cyri, & summam in vita Xenophontis apud Suidam.

29 Interim Titius & Plancus.] τίτι & λεγόμενον. Dio lib. 50. & post Calvisium, καλίστιον. non καλῆν. Sed quæ de recitatione testamenti sunt scripta à Plutarcho, alienissimo & ineptissimo sensu Aretinus reddidit. De Calvisio multa Dio.

30 Si Cæsar in toryna confedit.] locus est, proprio nomine in appellativum detorto. τορύν instrumentum est, τορύν. 10 quo olla (aut potius quæ in illis coquuntur) agitari solent, nimirum cocleare coquinarium. Patet hoc ex Aristophane in Equiribus, ubi est,

δοιδυξ ὁ δὲ τορύν. & in Avibus:

ἔγχεσσι πίπυμεν, αἰεὶ τορύνος καὶ χύτρας.

15 Sipontinus in suo Cornucopiae tudeculam interpretatur, sed male. Vfus est vocabulo etiam Plato in Hippia maiore: ita ut facile appareat inde, id fuisse quod diximus. Meminit & Eustathius in λ. Iliadis, ait γ, (id quod huc facit) παρὰ τὸ τορὶ dictum, id est circumago. Ergo Cleopatra ex-

20 tenuat presentiam Cæsaris, à loci nomine petit à ioci materia. quod fugit utrunque interpretem.

31 Cum Arruntio.] Hunc ab Octavio mediam aciem tenuisse, apparct ex hoc loco. Paternulus lanum cornu ei commissum dicit.

25 32 Halis sepultum.] Locus est Atticæ, ἁλῆσι. De quo apud Stephanum.

32 Haud equidē expediet.] οὐκ ἀγαθὸν πολυκαίρειν. Allusio ad Homerici illud nobilissimū dictū, de Iliad. 2. ὅκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη.

30 — Multos dominos non expedit esse.

34 Cū verò Marcello.] Remitto te ad τυπὴν & explicationem genealogie huius, quam ad finem nostrarum in Dionem Annotationum adiecimus.